

prima instanță: V. Harmanuc
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr. 2rc-279/14

DECIZIE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Compania investițională „Interpares Prim” Societate pe acțiuni, în pricina civilă a Societății pe acțiuni „Noroc” în proces de insolabilitate, împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 prin care a fost admisă contestația administratorului insolabilității Societății pe acțiuni „Noroc”, Gherman Andrei și respinsă cererea Companiei investiționale „Interpares Prim” Societate pe acțiuni cu privire la validarea creanței,

c o n s t a t ă:

La 11 iunie 2012 SA „Noroc” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea în privința sa a procedurii de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SA „Noroc” cu privire la intentarea în privința sa a procedurii de insolabilitate, fiind numit Gherman Andrei în calitate de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2012 a fost intentată procedura de insolabilitate față de a SA „Noroc”, fiind numit Gherman Andrei în calitate de administrator al insolabilității, convocată prima adunare de validare a creanțelor la 23 octombrie 2012, cu înștiințarea creditorilor despre necesitatea de a înainta creanțele până la adunarea de validare.

La 08 aprilie 2013 CI „Interpares Prim” SA a depus cerere cu privire la validarea creanței.

În motivarea cererii respective, CI „Interpares Prim” SA a indicat că la 12 iulie 2010 s-a adresat cu cerere către debitorul SA „Noroc”, prin care a solicitat în temeiul art. 79 din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997 răscumpărarea a 7 686 acțiuni SA „Noroc” ce îi aparțin companiei investiționale.

SA „Noroc” nu a răspuns cererii parvenite în adresa sa, ceea ce a condiționat adresarea CI „Interpares Prim” SA în judecată la 14 februarie 2011 cu privire la obligarea debitorului de a răscumpăra 7 686 acțiuni.

Menționează CI „Interpares Prim” SA că prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 14 iunie 2012 acțiunea a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2013 a fost admis apelul declarat de către compania investițională, casată

integral hotărârea primei instanțe și emisă o hotărâre nouă prin care SA „Noroc” a fost obligată să răscumpere de la CI „Interpares Prim” SA 7 686 acțiuni emise de către SA „Noroc” la un preț determinat de compania de estimare independentă și încasată de la SA „Noroc” în beneficiul CI „Interpares Prim” SA cheltuielile de judecată în cuantum de 200 lei, iar în beneficiului statutului 72,50 lei taxa de stat. Decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2013 a devenit irevocabilă prin neatacare.

Susține că abia în martie 2013 a cunoscut despre intentarea în privința SA „Noroc” a procesului de insolabilitate conform hotărârii Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2012.

Cere CI „Interpares Prim” SA includerea sa în componența creditorilor masei debitoare a SA „Noroc” în proces de insolabilitate, aprobarea obligației debitorului față de compania investițională în valoarea 7 686 acțiuni și 200 lei cheltuieli de judecată, și înregistrarea cererii sale în tabelul creanțelor.

Ulterior, la 31 octombrie 2013 CI „Interpares Prim” SA a depus o cerere suplimentară în care a indicat că valoarea nominală a 7 686 acțiuni emise de către SA „Noroc” este de 76 860 lei (10 lei pentru 1 acțiune), iar taxa de stat adjudecată în beneficiul său de la debitor este de 200 lei, astfel solicită admiterea cererii spre examinare și includerea companiei în componența creditorilor masei debitorului SA „Noroc” în proces de insolabilitate, aprobarea obligației SA „Noroc” față de CI „Interpares Prim” SA în mărime de 77 060 lei și înregistrarea creanței în tabelul creanțelor.

La 03 februarie 2014 administratorul SA „Noroc” în proces de insolabilitate, Gherman Andrei, a depus o contestație la cererea de validare înaintată de către CI „Interpares Prim” SA, în care a invocat imposibilitatea validării acesteia în temeiul art. 75 alin. (1) lit. f) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care instituie prohibiția din momentul intentării procedurii de insolabilitate de a răscumpăra sau procura de către debitor acțiunile plasate, sau a achita contravaloarea părții de participație.

Solicită administratorul SA „Noroc”, în proces de insolabilitate, Gherman Andrei, respingerea cererii cu privire la validarea creanței înaintată de către CI „Interpares Prim” SA.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 a fost admisă contestația administratorului insolabilității SA „Noroc”, Gherman Andrei și respinsă cererea CI „Interpares Prim” SA cu privire la validarea creanței.

La 10 martie 2014, în termenul prevăzut de lege, CI „Interpares Prim” SA a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014, cerând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și validarea creanței CI „Interpares Prim” SA față de SA „Noroc”, în proces de insolabilitate, în sumă de 77 060 lei.

Ulterior, la 28 martie 2014 CI „Interpares Prim” SA a depus recurs motivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014, în care a invocat caracterul ilegal al acesteia. Menționează recurenta că instanța de insolabilitate a desconsiderat la caz faptul apariției încă în a. 2010 a dreptului CI „Interpares Prim”

SA de a cere de la SA „Noroc” răscumpărarea acțiunilor, cu mult înainte de intentarea față de debitor a procedurii de insolabilitate. Însă pe cale judecătorească dreptul respectiv a fost recunoscut prin decizia definitivă a Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2013 după finalizarea examinării cauzei cu privire la obligarea debitorului de a răscumpăra 7 686 acțiuni. Consideră că în condițiile în care creanța CI „Interpares Prim” SA a apărut înainte de intentarea procesului de insolabilitate, art. 75 alin. (1) lit. f) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nu este aplicabil cazului din speță.

La 25 martie și 06 mai 2014 în adresa SA „Noroc”, în proces de insolabilitate, și administratorului Gherman Andrei au fost expediate spre cunoștință copiile recursului și a suplimentului la acesta depuse de către CI „Interpares Prim” SA.

În conformitate cu art. 426 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat care urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 și pronunțarea unei hotărâri noi sub formă de încheiere, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea enunțată, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit art. 144 alin. (1) și (9) din aceeași Lege, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv. Instanța de insolabilitate soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolabilității/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Astfel, la caz se constată cu certitudine că încheierea de respingere a cererii de validare a creanței, este susceptibilă a fi atacată cu recurs.

Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii rezultă că la 12 iulie 2010 CI „Interpares Prim” SA s-a adresat cu cerere către debitorul SA „Noroc”, prin care a solicitat în temeiul art. 79 din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997 răscumpărarea a 7 686 acțiuni SA „Noroc” ce îi aparțin companiei investiționale.

Materialele cauzei nu atestă că SA „Noroc” a răspuns cererii parvenite în adresa sa, din care considerent la 14 februarie 2011 CI „Interpares Prim” SA s-a adresat în judecată cu privire la obligarea debitorului de a răscumpăra 7 686 acțiuni.

Prin hotărârea Judecătorei Telenești din 14 iunie 2012 acțiunea a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2013 a fost admis apelul declarat de către compania investițională, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o hotărâre nouă prin care SA „Noroc” a fost obligată să răscumpere de la CI „Interpares Prim” SA 7 686 acțiuni emise de către SA „Noroc” la un preț determinat de compania de estimare independentă, și încasată de la SA „Noroc” în beneficiul CI „Interpares Prim” SA cheltuielile de judecată în cuantum de 200 lei, iar în beneficiului statutului 72,50 lei taxa de stat. Decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2013 este definitivă din momentul emiterii.

Extrasul din registrul acționarilor SA „Noroc”, eliberat la 14 februarie 2014 de către registratorul independent „Registru” SA, atestă că CI „Interpares Prim” SA, acționarul SA „Noroc”, deține 7 686 acțiuni cu valoare nominală de 10 lei fiecare.

De asemenea, materialele pricinii relevă că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SA „Noroc” cu privire la intentarea în privința sa a procedurii de insolabilitate, fiind numit Gherman Andrei în calitate de administrator provizoriu.

Iar prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2012 a fost intentată procedura de insolabilitate față de a SA „Noroc”, fiind numit Gherman Andrei în calitate de administrator al insolabilității, convocată prima adunare de validare a creanțelor la 23 octombrie 2012, cu înștiințarea creditorilor despre necesitatea de a înainta creanțele până la adunarea de validare.

La 08 aprilie 2013 CI „Interpares Prim” SA a depus prezenta cerere cu privire la validarea creanței.

La 03 februarie 2014 administratorul SA „Noroc” în proces de insolabilitate, Gherman Andrei, a depus contestație la cererea de validare înaintată de către CI „Interpares Prim” SA, în care a invocat imposibilitatea validării acesteia în temeiul art. 75 alin. (1) lit. f) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care instituie prohibiția din momentul intentării procedurii de insolabilitate de a răscumpăra sau procura de către debitor acțiunile plasate, sau a achita contravaloarea părții de participatie, solicitând respingerea cererii înaintate.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 a fost admisă contestația administratorului insolabilității SA „Noroc”, Gherman Andrei și respinsă cererea CI „Interpares Prim” SA cu privire la validarea creanței.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că la examinarea cererii cu privire la validarea creanței depusă de către CI „Interpares Prim” SA, instanța de insolabilitate în mod eronat a aplicat art. 75 alin. (1) lit. f) din Legea insolabilității, din următoarele considerente.

Conform art. 75 alin. (1) lit. f) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, din momentul intentării procedurii de insolabilitate răscumpărarea sau procurarea de către debitor a acțiunilor plasate, sau achitarea contravalorii părții de participatie este interzisă.

Din conținutul normei de drept enunțate rezultă că interdicția de a răscumpăra sau procura de către debitor a acțiunilor, apare din momentul intentării procedurii de insolabilitate față de acesta și se referă la cererile de răscumpărare înaintate de către creditori după ce a fost stabilită insolabilitatea debitorului.

Însă la cazul prezentei spețe de insolabilitate dreptul creditorului CI „Interpares Prim” SA de a-i fi răscumpărate acțiunile plasate a apărut cu mult înainte de intentarea față de debitorul SA „Noroc” a procesului de insolabilitate, dreptul respectiv fiind valorificat de către creditor cu doi ani înainte de inițierea procedurii de insolabilitate și nesatisfăcut din motivul refuzului debitorului, care nici nu a răspuns cererii de răscumpărare parvenite în adresa sa.

Cauza civilă la cererea CI „Interpares Prim” SA împotriva SA „Noroc” cu privire la obligarea răscumpărării acțiunilor a fost intentată la 14 februarie 2012, la acel moment debitorul nefiind în stare de insolabilitate, însă examinarea acesteia s-a finalizat la 19 februarie 2013 cu adoptarea deciziei definitive a Curții de Apel Bălți, când deja a fost intentată insolabilitatea SA „Noroc” conform hotărârii din 25 septembrie 2012.

În circumstanțele relevate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolabilitate, la caz Curtea de Apel Bălți, în mod neîntemeiat și ilegal a admis contestația administratorului insolabilității SA „Noroc”, Gherman Andrei, și a respins cererea de validare a creanței CI „Interpares Prim” SA în sumă de 77 060 lei (76 860 lei costul nominativ al acțiunilor și 200 lei taxa de stat adjudecată conform deciziei Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2013), în condițiile în care dreptul CI „Interpares Prim” SA la răscumpărarea de către SA „Noroc” a acțiunilor nominative a apărut mult mai înainte de intentarea față de debitor a procedurii de insolabilitate.

Deci, este întemeiat argumentul recurenteii privind ilegalitatea încheierii atacate.

Cu privire la termenul înaintării prezentei creanțe, instanța de recurs reține că actul judecătoresc ce recunoaște existența obligației SA „Noroc” față de CI „Interpares Prim” SA datează cu 19 februarie 2013, iar recurenta indică că despre intentarea procedurii de insolabilitate față de debitor a cunoscut în martie 2013.

Se reține că deși legislația pertinentă nu reglementează expres termenele înaintării unei creanțe constatate după intentarea procedurii de insolabilitate, coroborând prevederile art. 34 și art. 76 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, termenul pentru a înainta o asemenea creanță urmează să egaleze cu termenul general în care poate fi legitim depusă o cerere de validare a creanței, constituind astfel 45 de zile calendaristice.

Ținând cont de faptul că materialele cauzei nu conțin probe care ar demonstra că creditorul CI „Interpares Prim” SA a cunoscut mai înainte de martie 2013 de intentarea față de SA „Noroc” a procedurii de insolabilitate, și având în vedere că prezenta cerere cu privire la validarea creanței a fost depusă la 08 aprilie 2013, instanța de recurs o apreciază ca fiind depusă în termen.

Deci, instanța de recurs ajunge la concluzia că creanța înaintată de către CI „Interpares Prim” SA în sumă de 77 060 lei este susceptibilă validării, prin prisma art. 43 din Legea insolvenței CI „Interpares Prim” SA urmând a fi inclusă în tabelul definitiv al creanțelor SA „Noroc”, în proces de insolvență, la creditorii chirografari de rangul V.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este neîntemeiată și ilegală, argumentele recurente fiind întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către CI „Interpares Prim” SA, a casa încheierea Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 și a emite o hotărâre nouă sub formă de încheiere prin care a respinge contestația administratorului insolvenței SA „Noroc”, Gherman Andrei, a admite cererea CI „Interpares Prim” SA cu privire la validarea creanței și a valida creanța în sumă de 77 060 lei, cu obligarea administratorului insolvenței SA „Noroc”, Gherman Andrei, să includă creanța CI „Interpares Prim” SA în tabelul definitiv al creanțelor la rangul V (creditor chirografar).

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Compania investițională „Interpares Prim” Societate pe acțiuni.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 în pricina civilă a Societății pe acțiuni „Noroc”, în proces de insolvență, și se emite o hotărâre nouă sub formă de încheiere, prin care:

Se respinge contestația administratorului insolvenței Societății pe acțiuni „Noroc”, Gherman Andrei.

Se admite cererea Companiei investiționale „Interpares Prim” Societate pe acțiuni cu privire la validarea creanței în sumă de 77 060 lei.

Se validează creanța Companiei investiționale „Interpares Prim” Societate pe acțiuni față de Societatea pe acțiuni „Noroc”, în proces de insolvență, în sumă de 77 060 lei.

Se obligă administratorul insolvenței Societății pe acțiuni „Noroc”, Gherman Andrei, să includă creanța Companiei investiționale „Interpares Prim” Societate pe acțiuni în tabelul definitiv al creanțelor Societății pe acțiuni „Noroc”, în proces de insolvență, la rangul V (creditor chirografar).

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi